Dosarul nr.4r-187/2025 Prima instanță
Nr/com 4-25059012-05-4r-23072025 judecătoria Cimișlia
judecătorul Alexandru Ciorba

D E C I Z I E

21 octombrie 2025 **mun.Comrat**

Completul de judecată al Curţii de Apel Sud, sediul Comrat
în componenţa:
preşedintele completului, judecătorul Mironov Andrei
judecătorii Hudoba Valeri şi Colev Grigori

judecând fără prezența părților, în ordine de recurs, în temeiul art.471 Cod contravențional, recursul declarat de către Nicolaev Natalia împotriva hotărârii Judecătoriei Cimișlia din 30 iunie 2025, emisă în cauza la contestaţia înaintată de Nicolaev Natalia împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr. MAI06 514045 din 17 aprilie 2025, în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional,

audiind raportul judecătorului pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor recursului,

c o n s t a t ă:

1.În fapt:

La 17 aprilie 2025, agentul constatator din cadrul IP Basarabeasca, Batrînac Viorel, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 514045, pe semnele contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, constatându-se că, în perioada sfârșitul lunii august 2024, cet. Nicolaev Natalia, conștient folosind numărul telefonului mobil ***** și a aplicației mobilă cu identificatorul „PSB” Federația Rusă, a pretins mijloace bănești pentru corupere electorală în favoarea P.P. „Șansă” s-au așa numitului Bloc politic „Pobeda” în cadrul alegerilor prezidențiale și a referendumului din 20.10.2024. (f.d. 9)

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia asupra cauzei contravenționale seria/nr. MAI06 514045 din 17 aprilie 2025 emisă pe semnele contravenției prevăzute de art. 47[1] alin.(1) din Codul contravențional, la 23 aprilie 2025, Nicolaev Natalia, a depus contestație în adresa Inspectoratului de Poliție Basarabeasca (f.d. 3-6), solicitând anularea procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 514045 din 17.04.2025, întocmit de către agentul constatator Batrînac Viorel din cadrul Inspectoratului de Poliție Basarabeasca, prin care a fost recunoscută vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47[1] alin.(1) din Codul contravențional și aplicată sancțiune sub formă de amendă cu încetarea procesului contravențional în privința sa. (f.d.3-6)

În motivarea contestației, a menționat în esență că, la 17 aprilie 2025 a fost întocmit procesul verbal și decizia de sancționare prin care a fost găsită vinovată de comiterea contravenției prevăzută de art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional, cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă de 500 unități convenționale, adică 25 000 de lei.

A menționat că, agentul constatator nu a asigurat dreptul său la apărare, dreptul de a cunoaște drepturile și obligațiile, dreptul de a obiecta etc.

Consideră că, agentul constatator a întocmit procesul verbal cu grave erori. Nu sunt prezenți indicii calificativi ale elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47[1] din Codul contravențional.

A notat că, agentul constatator eronat a interpretat și încadrat juridic acțiunile sale, procesul verbal este întocmit eronat, iar, fapta contravenției nu este clară, scrisă neciteț, nu a existat nicio acțiune de pretindere și primire a bunurilor pentru a exercita un drept electoral, nu au fost respectate drepturile procedurale, nu au fost explicate drepturile, nu a fost asigurat dreptul la apărare, faptele descrise în procesul-verbal și decizia de sancționare nu au nici o legătură cauzală cu norma materială invocată și sancțiunea contravențională aplicată. Astfel, este grav încălcat principiul individualizării pedepsei, nu a fost demonstrată vinovăția persoanei, prin aplicarea sancțiunii este grav încălcat dreptul la libera exprimare, asociere și întrunire, păstrarea acestei sancțiuni va însemna un grav abuz și o iminentă condamnare a țării de către CEDO.

A relevat că, a fost sancționată potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată și pe care nu a comis-o ceea ce constituie temei de

încetare a procesului contravențional, constituie inexistența faptului contravenției, potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional.

De asemenea, a indicat că, procesul-verbal de contravenție materializează o manifestare de voință cu caracter unilateral a unei autorități publice (prin intermediul persoanelor care au calitatea de agenți constatatori) și reprezintă un act administrativ unilateral cu caracter individual, emis în baza puterii publice, cu scopul de a produce efecte juridice. Procesul-verbal cu privire la contravenție reprezintă un act probator al unei contravenții și trebuie să conțină mențiunile prevăzute de art. 443 din Codul contravențional. Conform dispoziției legale menționate supra, lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul-verbal cu privire la contravenție atrage nulitatea acestuia. Sub aspectul legalității procesului-verbal, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță pentru asigurarea respectării principiilor legalității și al dreptății, stabilite expres de articolele 5 și 7 din Codul contravențional.

Astfel, a notat că, prin prisma prevederilor art. 443 alin. (1) lit. d) din Codul contravențional, constată că, agentul constatator la întocmirea actului nominalizat nu a indicat data, adică - luna, anul și ora comiterii contravenției sau perioada săvârșirii faptei. Decizia emisă la caz este afectată de aceleași omisiuni, deoarece aceasta se bazează pe procesul-verbal care conține lipsuri de procedură, dacă procesul-verbal este viciat, atunci sancțiunea aplicată riscă să fie anulată, într-o altă ordine de idei este important de a specifica și faptul că, lipsa datei exacte (luna, anul, ora) sau a perioadei în care a fost săvârșită contravenția reprezintă o încălcare semnificativă a cerințelor de formă ale procesului-verbal și aceste date ar fi esențiale pentru stabilirea prescripției răspunderii contravenționale, clarificării contextului faptei pentru a permite exercitarea dreptului la apărare de către contravenient etc.

Finalmente a enunțat că, toate cele indicate, duc la încălcarea drepturilor contestatarei de a cunoaște esența învinuirii care i se aduce din partea statului, și aceste circumstanțe prin prisma sancțiunii nulității procesului-verbal cu privire la contravenție tangențiale fiind rigorile art. 445 alin. (1) din Codul contravențional, or, încălcările art. 443 alin. (1) lit. d) din Codul contravențional la caz impun nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție.

A mai menționat că, în procesul verbal nu sunt făcute mențiuni despre utilizarea careva mijloace tehnice speciale de constatare și nici despre existența la

acesta a careva probe care i-ar fi permis agentului statului să tragă concluziile specificate în acesta.

A relevat că, existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil. Se constată că în speță, prezumția de nevinovăție de care se bucură acuzatul contravențional în acest caz nu a fost răsturnată.

A concluzionat că, procesul verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, dar și în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la caz a faptei contravenționale și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, ajunge la concluzia că, procesul contravențional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia și anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunită fapta contravenției stabilită la art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional.

2.Poziţia instanţei de fond.

Prin hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 30 iunie 2025, s-a respins contestația depusă de Nicolaev Natalia, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 514045 din 17 aprilie 2025, prin care Nicolaev Natalia a fost supusă răspunderii contravenționale conform art. 47^1 alin. (1) din Codul contravenţional, ca fiind neîntemeiată. (f.d.775-83)

3.Solicitarea recurentului.

În dezacord cu hotărârea emisă din 30 iunie 2025, la data de 07 iulie 2025 Nicolaev Natalia a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi decizii prin care va fi admisă contestația integral.(f.d.85-90)

În motivarea recursului, a menționat că a fost sancționată potrivit deciziei agentului constatator pentru o faptă care nu a fost constatată si pe care nu am comis-o ceea ce constituie temei de încetare a procesului contravențional constituie inexistența faptului contravenției, potrivit lit. a) alin. (1) art. 441 temeiurile de încetare a procesului contravențional, Cod contravențional.

Indică că pentru a putea fi sancționată o faptă contravențională, se impun a fi îndeplinite două tipuri de cerințe: intrinseci, constând în încălcarea cu vinovăție a unei norme de drept, faptă care va atrage aplicarea unei sancțiuni prevăzute de

lege, și extrinseci, constând în constatarea corespunzătoare a faptei respective de către o persoană abilitată în acest sens - agentul constatator. în plus, agentului constatator îi incumbă obligația de a respecta o serie de forme expres prevăzute de Codul contravențional, care au scopul de a proba dincolo de orice îndoială existența faptei, vinovăția contravenientului și legalitatea actului realizat în acest sens.

În conformitate cu art. 448 alin. (1) din Codul contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, precum și procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, sunt în drept să conteste decizia emisă de către agentul constatator în cazul în care nu sunt de acord cu aceasta sau dacă ea a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de cod.

Constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existenta contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare, reieșind din prevederile art. 440 alin. (1) Cod contravențional.

Normele generale ale Codului contravențional stipulează că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții. Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decât în conformitate cu legea contravențională. Persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție.

Conform art. 458 Cod contravențional, instanța de judecată este obligată să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea drepturilor procesuale ale părților, să se pronunțe asupra tuturor argumentelor invocate de participanții la proces. Articolul 425 Cod contravențional stipulează că, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sunt admisibile probele pertinente, concludente și utile, administrate în conformitate cu prezentul cod. Procesului contravențional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă și la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994). Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravențională desfășurata în fața instanței de judecata revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor - verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul, (cauza Bosoni v. Franța, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În raport cu cele enunțate, art. 425 alin. (2) al Codului contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului - verbal cu privire la contravenție, fiind reglementat că, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul- verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de

expertiză.

La fel, legiuitorul în art. 442 alin. (1) Cod contravențional, a definit procesul-verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul.

Subsecvent, a fost legiferat și faptul că, procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Fiind întocmit de un agent al statului aflat în exercițiul funcțiunii, procesului verbal de contravenție trebuie să i se recunoască valoare probatorie sub aspectul constatării stării de fapt.

În acest sens remarcă că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului de la Strasbourg se reține în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu contrare Convenției. Astfel, în Hotărârea pronunțată în cauza Salabiaku contra Franței, Curtea a reținut că prezumțiile sunt permise de Convenție dar nu trebuie sa depășească limitele rezonabile ținând seama de gravitatea mizei și prezervând drepturile apărării.

În această ordine de idei și din interpretarea art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) al Codului contravențional, rezultă că procesul - verbal cu privire la contravenție nu face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Reieșind din normele legale sus enunțate, dar și analizând circumstanțele cauzei contravenționale, consideră că agentul constatator nu a acumulat probe suficiente și verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare, mai mult, nu a demonstrat vinovăția ei de comiterea contravenției imputate.

Menționează că pentru a determina cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întâi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzație în materie penală”, în sensul art. 6 din Convenție. Criteriile folosite în mod constant în jurisprudența Curții pentru a se vedea daca o acuzație constituie „acuzație în materie penală” sunt următoarele: clasificarea faptei potrivit dreptului național - potrivit dreptului intern, fapta săvârșită de petiționar atrage răspunderea contravențională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetățeniilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancțiunii aplicate.

În ceea ce privește sancțiunea amenzii, elementul esențial în funcție de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv și punitiv, deci,

scopul acesteia.

Astfel, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenționale este unul redus, art.6 va fi aplicabil sub aspect penal, atât timp cât amenda este un mijloc de constrângere a petentului și o măsură de prevenire a săvârșirii de noi fapte, ea neavând, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Având în vedere cele trei criterii menționate mai sus, faptele de care este acuzat petenta reprezintă acuzații în materie penală în sensul art. 6 din Convenție, acesta beneficiind de prezumția de nevinovăție. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

Cu respectarea principiului prezumției de nevinovăție, al egalității armelor, al contradictorialității și al dreptului la apărare impuse de exigențele art. 6 din Convenție și prevăzute de Codul contravențional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părți. *În ordinea celor menționate, existența faptei contravenționale şi comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil.*

Susține că la materialele cauzei contravenționale nu există nici o probă administrată potrivit prevederilor art. 425 Cod contravențional, care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil că, recurenta a comis fapta incriminată. În acest sens, la procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința petiționarului, sunt anexate înscrisuri, *dar acestea nu pot fi reținute de către instanță ca probe care să permită verificarea obiectivă a faptelor invocate de agentul constatator.*

Instanța de judecată reține că în cauzele contravenționale, acuzații beneficiază de dreptul la prezumția de nevinovăție. Acest fapt derivă din prevederile art. 375 alin. (1) Cod contravențional.

Astfel, în speță, indică că existența faptei contravenționale și eventuala comitere a acesteia de către acuzatul contravențional urma să fie demonstrată potrivit standardului dincolo de orice dubiu rezonabil. Așa cum a fost specificat la alineatele anterioare agentul statului nu a administrat careva probe care să permită formarea unei concluzii certe că petiționarul a comis fapta stabilită de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional.

Potrivit art. 47^1 alin.(1) din Codul contravențional, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale: pretinderea,

acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

În speță indică că s-a constatat faptul că, prin decizia cuprinsă în procesul-verbal încheiat de către agentul constatator petentul a fost sancționat cu amendă în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, fiind reținut în sarcina acesteia că, în perioada anului 2024, ultimul folosind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB" (Federația Rusă), a pretins, a acceptat de a primi mijloace bănești pentru coruperea electorală în favoarea blocului politic „Șansa", „Pobeda" în cadrul alegerilor prezidențiale și a Referendumului din 20.10.2024.

Obiectul material sau imaterial al contravenției de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma "bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă". Latura obiectivă a contravenției specificate la art.47^1 Cod contravențional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă. Modalitatea normativă a acțiunii prejudiciabile de acceptare și primire a mijloacelor bănești, ce este incriminată petentului, constituie acceptarea și recepționarea efectivă a mijloacelor bănești de către făptuitor.

Cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina petentului, susține că în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acționează principiul in dubiopro reo.

Cu privire la plenitudinea/corectitudinea întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție (nulitatea procesului verbal), atrage atenția asupra neconcordanțelor și dubiilor majore cu privire la stabilirea cu precizie a timpului săvârșirii presupusei fapte de corupere electorală, în procesul verbal consemnându-se pe de o parte intervalul „anul 2024 și până în prezent" iar pe de altă parte fiind indicat prin probele anexate, extras din table excel, agentul prezintă data și ora concretă când au fost recepționate/expediate mesajele adică date certe despre primirea de către persoană a unor SMS-uri prin intermediul unei pretinse aplicații,

fiind unul foarte aproximativ și suficient de incert pentru constatarea exactă a circumstanțelor de timp a săvârșirii faptei (inclusiv în ce privește posibilitatea determinării curgerii termenului de prescripție privind tragerea la răspundere contravențională).

Or, potrivit exigențelor impuse de art.6 par.3 lit.a) din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, orice acuzat are, mai ales, dreptul să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, despre natura și cauza acuzației aduse împotriva sa.

Menționează că agentul constatator nu a indicat în cuprinsul procesului verbal cu privire la contravenție nici care sunt indicii calificativi ai faptei și care sunt consecințele juridice ale acțiunilor contravenientei. Or, potrivit prevederilor art.443 alin.(1) lit.d) și e) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție va cuprinde fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice,...

În această ordine de idei, interpretând art.425 alin.(2) și 442 alin.(1) ale Codului contravențional, rezultă că procesul - verbal cu privire la contravenție nu face dovada cu privire la încadrarea în drept și situația faptică stabilită de agentul constatator, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Astfel, consideră că dacă o persoană contestă procesul-verbal emis în temeiul art.47[1] din Codul contravențional și nu există alte probe în afară de procesul-verbal (contestat de către contravenient), instanța trebuie să admită contestația și să anuleze sancțiunea. Altfel, se încalcă grav dreptul la un proces echitabil și prezumția de nevinovăție.

În opinia instanței de judecată, faptul că persoana ar apare pe o listă de presupuse persoane implicate sau că ar fi instalat o aplicație (fără a demonstra utilizarea ei pentru scopul presupus), în condițiile în care nu există dovezi clare despre data, suma sau beneficiul concret (bani extrași, primiți sau folosiți), nu este suficient pentru a demonstra vinovăția dincolo de orice îndoială rezonabilă, nici măcar în cadrul unei proceduri contravenționale.

Relevă că drept problemă majoră identificată în cazul de raport, lista de persoane invocată de agentul constatator (din care ar face parte și contravenientul) nu este, prin ea însăși, un mijloc de probă concludent. Trebuie să se dovedească de unde provine lista, cine a întocmit-o, care este sursa sa factuală, dacă a fost

întocmită de o autoritate sau e doar o afirmație. De altfel, acel extras din presupusa listă la care se referă agentul constatator, nu își are demonstrată proveniența, nu este semnată nu este denumită, nu este mențiune despre faptul că ar constitui anexă a vre-unei probe (măsură de investigație, acțiune de ridicare sau cercetare la fața locului, constatare tehnico-științifică ori alt mijloc de probă) acumulată în corespundere cu prevederile art.93-94 din Codul de procedură penală sau art.425 din Codul contravențional.

Legat de sursa informației privind acceptarea mijloacelor bănești de către contravenient, aceasta este invocată drept fiind raportul de analiză informațional criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.2023970322 conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.181^3 și art.243 alin.(3) lit.a) și b) din Codul penal. Totuși, datele din acel raport, nu se referă expres/nemijlocit la persoana contravenientului și nu reflectă date personale ale acestei persoane sau alte date care în alt mod ar identifica-o drept parte a investigației.

În fine, menționează că nu este clar din care considerente agentul constatator consideră acest raport de analiză informațional-criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.2023970322 conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.181^3 și art.243 alin.(3) lit.a) și b) din Codul penal ca fiind probă, așa cum prevederile art.425 alin.(2) din Codul contravențional, prevede expres că în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție; procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor; procesul-verbal de percheziție; procesul-verbal privind cercetarea la fața locului; procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod; explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional; declarațiile victimei, ale martorilor; înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză.

Calificând acest raport ca și înscris pentru a-l putea considera mijloc de probă în sensul articolului 425 din Codul contravențional, instanța de judecată atrage atenția că el nu a fost administrat în cadrul procedurii contravenționale de raport.

Pe de altă parte, invocă că el nu poate fi considerat probă nici prin prisma încheierii judecătorului de instrucție Vladislav Negru nr.13-2236/2025 din

01.04.2025 privind autorizarea folosirii datelor obținute în urma măsurilor speciale de investigație din cauza penală nr. 2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516 pornită în baza art.47[1] din Codul contravențional și mandatului corespunzător, așa acest raport de analiză informațional criminală nu constituie actul (proces verbal) prin care se consemnează măsurile speciale de investigație în corespundere cu prevederile art. 136 din Codul de procedură penală.

Mai mult - raportul de analiză informațional-criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.2023970322 conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.181[3] și art.243 alin.(3) lit.a) și b) din Codul penal conține mențiunea „a se utiliza doar în cadrul cauzei penale" iar prin încheierea judecătorului V. Negru nr.13-2236/2025 din 01.04.2025 prin care s-a autorizat utilizarea probelor obținute în cauza penală nr.2023970322 pornită conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.181[3] și art.243 alin.(3) lit.a) și b) din Codul penal în cauza contravențională RAP01433516, s-au menționat care date anume urmează a fi folosite, și anume: - ordonanța procurorului Cristina Carajeleascov din 22.10.2024 privind efectuarea măsurii speciale de investigație; încheierea și mandatul judecătorului de instrucție al judecătoriei Chișinău sediul Ciocana nr.13-7921/2024 din 22.10.2024; procesul verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație din 06.11.2024; ordonanța procurorului Cristina Carajeleascov din 08.11.2024 privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurilor speciale de investigație.

Invocă că raportul de analiză informațional-criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.2023970322 nu s-a autorizat drept folosire în cadrul altei cauze, mai exact în cea contravențională de față.

În concluzie, menționează că acest înscris, precum nici pretinsa probă ce derivă din acesta - tabelul-listă cu persoana și numărul de SMS-uri primite, nu pot fi considerate drept probe admisibile administrate legal și care ar putea fi puse la baza hotărârii. În alt mod, legat de încheierea și mandatul judecătorului V.Negru nr.13-2236/2025 din 01.04.2025 invocate drept mijloace de probă de către agentul constatator, instanța de judecată atrage atenția că prin aceste acte s-a autorizat utilizarea probelor obținute în cauza penală nr.2023970322 pornită conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.181[3] și art.243 alin.(3) lit.a) și b) din Codul penal în cauza contravențională RAP01 433516 pornită în baza art.471 din Codul contravențional.

Mai menționează că instanța de judecată în cadrul prezentului proces nu a identificat nici o conexiune între cauza contravențională RAPo1 433516 pornită în baza art.47[1] din Codul contravențional cu cauza contravențională în cadrul căreia persoana contravenientului a fost deferită justiției, cauza aflată în procedura organului de constatare al Inspectoratului de poliție vizat.

Tot astfel, instalarea unei aplicații care ar putea permite extragerea de bani nu înseamnă că a și fost folosită în acest scop. Este o prezumție, și prezumțiile nu pot ține loc de probatoriu efectiv (de exemplu, înregistrări bancare rapoarte tehnice, declarații etc.) care, în cazul de față nu a fost prezentat de către agentul constatator. Din conținutul (textul) procesului verbal cu privire la contravenție nu este clar cum anume și în care circumstanțe el a acceptat și a primit mijloace bănești, fiind cerute probe cu privire la acceptarea și primirea banilor în scopul amintit.

Însă agentul constatator nu le-a prezentat. Or, coruperea electorală (art.47[1] din Codul contravențional) cere o acțiune concretă de primire, pretindere sau acceptare de mijloace bănești, cu scopul determinat: influențarea votului. Fără aceste elemente dovedite - nu doar presupuse - nu se poate aplica sancțiunea. În concluzie, adăugarea unei liste și a informației despre o aplicație instalată nu este suficientă pentru a stabili vinovăția contravenientului în lipsa altor probe clare și individualizate. Tot aici, menționează că agentul constatator nu a făcut proba - când anume a fost instalată acea aplicație în telefonul persoanei supusă răspunderii și când anume au fost recepționate mesajele respective de către contravenient sau dacă acele mesaje au fost în genere accesate sau și mai mult-utilizate pentru confirmarea pretinderii/acceptării /recepționării/extragerii/primirii de mijloace bănești.

Tot la acest aspect, având în vedere perioada indicată de agentul constatator de comitere a faptei la rubrica nr.4 - „timpul săvârșirii”, și anume 11 septembrie - prezent, agentul constatator nu a explicat nici cum putea fi calificată fapta drept corupere electorală pasivă în condițiile în care alegerile prezidențiale sau referendumului republican s-au epuizat în anul 2024.

Susține că atribuirea persoanei contravenientului unei anumite liste de beneficiari, este făcută în mod unilateral de către un pretins reprezentant al organelor judiciare, fără prezentarea de argumente pe baza cărora s-a reieșit în modul dat. Totodată, la dosar nu există o expertiză tehnică privind aplicația dată, nu există date bancare/financiare dacă s-a produs un transfer, nu există textul SMS-

urilor pretins primite de către contravenient, nu există martori sau altă dovadă (tehnică, materială, testimonială) că persoana dată a acceptat sau și mai mult - extras bani sau a primit fonduri prin intermediul acelei aplicații. Nu există nici date cu privire la constatarea în telefonul contravenientului a pretinsei aplicații PSB instalate în scopul invocat de agentul statului.

În virtutea principiului respectării dreptului la un proces echitabil prevăzut de art.6 par.3 CEDO, sub aspectul legalității incriminării, acuzația formulată să conțină și datele referitor la persoana/entitatea care a transmis mijloacele bănești către făptuitor precum și scopul (comportamentul electoral anume) pentru care acestea au fost transmise sau de altă parte - pretinse, acceptate sau primite de către făptuitor și nu doar la general, așa cum este expus în procesul verbal cu privire la contravenție - pentru exercitarea unui drept electoral.

Susține că în lipsa unor dovezi directe și concludente, procesul verbal nu întrunește condițiile de legalitate și temeinicie factuală pentru sancționare a persoanei, el neputând fi susținut doar prin suspiciuni sau afirmații neprobate.

Pornind de la premisa procedurală prevăzută de art. 425 alin. (4) din Codul contravențional, prin care legislatorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională.

În acest context, indică că agentul constatator a aplicat sancțiunea contravențională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăția petentului.

Reține că, omisiunea respectivă nu a fost compensată de către agentul constatator nici în ședința de judecată, deoarece în cadrul ședinței de judecată agentul constatator n-a prezentat careva probe în vederea primirii și/sau transferul sumelor bănești în baza aplicației descrise, precum și lipsa unor informaţii din conturile bancare prin care a-r realiza latura subiectivă a contravenției.

Respectiv, constată că agentul constatator nu a făcut referire la probele care i-ar fi permis să conchidă că, petentul a comis fapta respectivă, a pretins, a acceptat și primit careva bunuri si/sau mijloace bănești, agentul constatator întemeindu-și soluția de sancționare doar pe simpla constatare de instalare în telefonul mobil a persoanei a aplicației „PSB”, faptă pentru care legislația nu prevede careva pedeapsă, atât timp cât nu v-a fi demonstrată intenția făptuitorului prin intermediul acestei aplicații de a primi careva mijloace bănești anume în scopul exercitării sau

al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

Mai indică că în lipsă de probe (elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de cod) și în mod voalat, agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție invocând niște concluzii lipsite de suport, neacumulându-se probe ce ar confirma vinovăția persoanei, pe când demonstrarea vinovăției unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul-verbal întocmit, administrate în conformitate cu prevederile legale.

Față de cele precizate, susține că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului in dubio pro reo. Iar, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, acesta este un principiu complementar prezumției de nevinovăție. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul in dubio pro reo este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiției cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilități, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional și, în special, potrivit principiului in dubio pro reo, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condițiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite. De asemenea, pentru respectarea principiului prezumției nevinovăției, simpla constatare ex propriis sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane.

În condițiile enunțate, consideră că nu este demonstrat că în acțiunile petentului, este întrunită fapta contravenției stabilită de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional. Se reține că potrivit prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenției.

Mai consideră că instanța de fond nu a dat o apreciere cumulului de probe și nu a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei. Instanța de fond a examinat cauza contravențională fără a ține cont de toate circumstanțele cauzei, or, instanța de judecată a examinat cauza superficial și unilateral fără a da o apreciere obiectivă probelor din dosar.

Menționează că elucidarea tuturor împrejurărilor menționate are o mare importanță la examinarea corectă a cauzei, ceea ce instanța de judecată nu a efectuat, prin ce au fost ignorate normele dreptului procedural și dreptul la un proces echitabil, care neapărat servește drept temei pentru anularea hotărârii atacate și remiterea cauzei la o nouă examinare, în aceiași judecătorie, în alt complet de judecată.

La data de 23 iulie 2025 cauza a parvenit pentru examinare la Curtea de Apel Sud sediul Comrat. (f.d.95)

4.Termenul de declarare a recursului.

Conform art.468 alin.(1) din Codul contravenţional, *recursul împotriva hotărârii judecătoreşti contravenţionale se declară în termen de 15 zile de la data pronunţării hotărârii judecătoreşti sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, în condiţiile art.463 alin.(1)*.

Din actele cauzei se constată că hotărârea Judecătoriei Cimișlia, a fost pronunțată la data de 30 iunie 2025 în lipsa Nataliei Nicolaev, fiind expediată în adresa participanților la proces la data de 01 iulie 2025 (f.d.84), iar, recursul a fost depus de către aceasta la data de 07 iulie 2025. Astfel, Completul de judecată constată că recursul a fost depus în termen.

5.Argumentele părţilor.

Judecarea recursului a avut loc fără participarea părţilor, cu respectarea rigorilor art.471 din Codul contravențional, cu înștiințarea părţilor şi explicarea dreptului de a depune referinţă.

În temeiul art.471 alin.(2) din Codul contravențional, la data de 22 septembrie 2025 în adresa părţilor, a fost expediată copia cererii de recurs și solicitată prezentarea referinţei. (f.d.98)

6.Aprecierea instanței de recurs.

Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Completul de judecată conchide că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea fără modificări a hotărârii primei instanțe:

Potrivit dispozițiilor art. 473 alin. (1), pct. 1) lit. c) Cod contravențional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul şi menţine hotărârea atacată dacă recursul este nefondat*.

În motivarea acestei concluzii Completul de judecată, verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate în raport cu motivele invocate de recurent, constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept întru casarea acesteia, astfel că la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) Cod contravențional, care indică că *examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei*.

În acest context instanța de recurs reține că, potrivit art. 381 alin. (4) Cod contravențional, *autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante*.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare*.

Potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravențional, *concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod*

se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

În corespundere cu prevederile art. 425 alin. (1), (2), (3) Cod contravențional, *probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate şi prezentate ca documentaţie pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentaţiei respective într-un format electronic uşor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege*.

Conform art. 425 alin. (7) Cod contravențional, *procesului contravenţional, în partea ce ţine de declaraţii, se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod*.

Potrivit prevederilor art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, contravenția incriminată Nataliei Nicolaev sancționează *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune*.

Subsecvent, reieșind din materialele cauzei, Completul de judecată constată că, vinovăția contravenientei Nataliei Nicolaev se probează prin: procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 514045 din 17 aprilie 2025 (f.d. 9); copia raportului privind înregistrarea contravenției din 16 aprilie 2025 (f.d. 13); ordonanța de recunoaștere în calitate de contravenient a persoanei în privința căreia a fost pornit procesului contravențional din 17 aprilie 2025, – Nicolaev Natalia (f.d. 10); procesul-verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional din 17 aprilie 2025, unde fiind audiată, Nicolaev Natalia a comunicat în esență că, *la finele lunii august anul 2024, a fost contactată de către Nicolaev Fiodor care i-a propus să prezinte datele personale pentru a fi înregistrată în rețeaua de socializare „telegram" într-un grup al simpatizanților PP „Şansa" şi blocului politic „Pobeda". Având în vedere că are un salariu mic şi nu se achită la timp a fost de acord. Ulterior, la numărul său de telefon mobil ***** i-a fost instalată aplicația „PSB" pe care urma să fie transferate sume bănești. În decurs de câteva zile a primit mai multe mesaje cu privire la transferuri bănești, însă, s-a răzgândit și a șters aplicația*. Totodată a comunicat că, careva sume bănești nu a primit și nici nu a fost la careva întruniri organizate de PP „Șansa" și blocul politic „Pobeda" (F.d. 11-11 verso); potrivit extrasului din fișierul excel cu lista persoanelor care au avut tangență cu Banca Comercială „Promsvyazibank", se atestă că, numărul de telefon al operatorului S.A. „Moldcell", – „*****", aparține abonatului Nicolaev Natalia, IDNP – ***** (f.d. 61); informație potrivit căreia abonatul, Nicolaev Natalia, cu numărul de telefon „*****", a primit mai multe mesaje din partea PSB (f.d. 62).

În circumstanțele descrise, Completul de judecată constată că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele și just a ajuns la concluzia în ceea ce privește vinovăția contravenientei Nicolaev Natalia în comiterea contravenției incriminate, care a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente acumulate de către agentul constatator și cercetate în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, verificate de către instanța de recurs, iar Nicolaev Natalia nu a prezentat instanței careva probe pertinente și concludente, în corespundere cu principiul contradictorialității, în combaterea celor constatate de către agentul constatator, de aceia faptele constatate de către agentul constatator corect au fost apreciate de către instanța de fond ca fiind veridice, reflectând evenimentele ce au avut loc în realitate.

Deci, instanța de recurs reține că, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile anexate la dosar și apreciate de instanță, iar, instanța reține că, încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică.

De asemenea, Completul evidențiază că contravenția de corupere electorală pasivă, are o componență formală, iar consumarea acesteia se realizează în momentul comiterii uneia din acțiunile alternative prevăzute la art. 47^1 Cod contravențional, fără a fi necesară atingerea scopului scontat, or, circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, cât și faptul primirii propriu-zise a remunerației ilicite, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientului

Concomitent, faptele date au fost constatate cu titlu de principiu și prin Decizia Curții Constituționale nr. 1 din 21 ianuarie 2025 de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47^1 din Codul contravențional, unde la pct. 310 Curtea a statuat că la constatarea contravenției prevăzute la art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional se descrie doar fapta, nu și urmarea prejudiciabilă.

Astfel, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt.

În altă ordine de idei, Completul de judecată analizând procesul-verbal cu privire la contravenție, evidențiază că agentul constatator nu a admis careva omisiuni sau derogări de la art. 443 Cod contravențional care ar afecta fondul cauzei, fapt constatat și de către instanța de fond la emiterea hotărârii.

În consecință Completul de judecată denotă că instanța de fond a pronunțat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, iar în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care infirmă/afirmă acuzația, precum și criteriile care au stat la individualizarea pedepsei, permițând părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (Hotărârea CtEDO Garcia Ruiz versus Spania).

Argumentele recurentei privind lipsa în acțiunile acesteia a elementelor constitutive ale contravenției incriminate, Completul de judecată ține să menționeze faptul că anume prin instalarea aplicației PSB Bank în telefonul personal, precum și recepționarea mesajelor se certifică cu certitudine esența

volumului necesar pentru încadrarea juridică a acțiunilor sale prin prisma contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) din Codul contravențional, iar circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientei.

Tot aici, Completul de judecată evidențiază că în speța dedusă judecății nu este pus la dubii dreptul contravenientei Nicolaev Natalia la vot, însă norma prohibitivă prevăzută la art.47[1] din Codul contravențional, urmărește scopul asigurării unor alegerii libere și corecte, fără imixtiunii din partea persoanelor terțe. Or, votul secret și liber exprimat al alegătorilor constituie elementul de bază al alegerilor libere și democratice și al dreptului la vot, iar coruperea alegătorilor sau vânzarea voturilor sunt incompatibile cu conceptul alegerii democratice și printr-un vot liber exprimat de către cetățeni a organelor reprezentative și fraudează competiția bazată pe idei și pe programe politice desfășurate între partidele politice și între candidați.

Astfel, sancționarea coruperii alegătorilor urmărește scopul asigurării integrității și caracterului democratic al proceselor electorale prin exercitarea necondiționată a drepturilor penale.

În atare situație, Completul de judecată analizând procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui Nicolaev Natalia evidențiază că agentul constatator nu a admis careva omisiuni sau derogări de la art.443 din Codul contravențional care ar afecta fondul cauzei și nu pot fi acoperite de instanța de judecată, iar argumentele recurentei precum că agentul constatator nu a indicat concret timpul săvârșirii presupusei fapte de corupere electorală, de către Completul de judecată nu poate fi reținut ca fiind unul plauzibil, or, după cum se constată din conținutul procesului verbal cu privire la contravenție, timpul săvârșirii contravenției a fost indicată, subsecvent, la caz, fiind justă invocarea instanței de fond potrivit căreia poziția recurentei este o metodă de apărare în condițiile în care la materialele cauzei există probe pertinente și concludente care în ansamblu din punct de vedere al coroborării dovedesc săvârșirea faptei imputate.

Astfel, Completul de judecată reține că, exigențele de claritate și previzibilitate la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din 17.04.2025 au fost pe deplin respectate, neputându-se reține existența unei ambiguități care să creeze incertitudine asupra timpului comiterii faptei ori să prejudicieze drepturile persoanei sancționate.

Recurentul susține că, în speță, *agentul constatator nu a acumulat probe suficiente și verosimile întru susținerea actului de constatare și propunerii de sancționare, mai mult, nu a demonstrat vinovăția ei de comiterea contravenției imputate*.

Completul de judecată nu poate accepta argumentele respective, deoarece, în speță, agentul constatator a calificat acțiunile contravenientei pe baza instalării aplicației PSB Bank pe telefonul său mobil personal, or este evident faptul, că fără acordul acesteia în telefonul personal nicidecum nu putea fi instalată aplicația mobilă cu identificatorul „PSB" (Federaţia Rusă), astfel odată cu instalarea aplicații nominalizate în sensul descris supra certifică cu certitudine esența volumului necesar pentru încadrarea juridică a acțiunilor sale prin prisma contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) din Codul contravențional.

De asemenea, conform procesului verbal de audiere a persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional din 12.04.2025, recurenta Nicolaev Natalia a recunoscut instalarea aplicației „PSB" pe care urma să fie transferate sume bănești și în decurs de câteva zile a primit mai multe mesaje cu privire la transferuri bănești. (f.d.11 verso)

Prin urmare, aprecierea agentului constatator și a instanței de fond este corectă, iar argumentul recurentului privind eroarea încadrării contravenției nu poate fi acceptat.

Completul de judecată va respinge ca fiind nefondat argumentul recurentului precum că *raportul de analiză informațional-criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.2023970322 conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.181[3] și art.243 alin.(3) lit.a) și b) din Codul penal conține mențiunea „a se utiliza doar în cadrul cauzei penale" iar prin încheierea judecătorului V. Negru nr.13-2236/2025 din 01.04.2025 prin care s-a autorizat utilizarea probelor obținute în cauza penală nr.2023970322 pornită conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.181[3] și art.243 alin.(3) lit.a) și b) din Codul penal în cauza contravențională RAP01433516, s-au menționat care date anume urmează a fi folosite, și anume: - ordonanța procurorului Cristina Carajeleascov din 22.10.2024 privind efectuarea măsurii speciale de investigație; încheierea și mandatul judecătorului de instrucție al judecătoriei Chișinău sediul Ciocana nr.13-7921/2024 din 22.10.2024; procesul verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație din 06.11.2024;*

ordonanța procurorului Cristina Carajeleascov din 08.11.2024 privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurilor speciale de investigație.

Raportul de analiză informațional-criminală efectuat la 07.02.2025 în cauza penală nr.2023970322 nu s-a autorizat drept folosire în cadrul altei cauze, mai exact în cea contravențională de față, or, la materialele dosarului sunt probe, indicate și analizate mai sus, care în cumul, confirmă vinovăția Nataliei Nicolaev în comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) din Codul contravențional, subsecvent, atât agentul constatator, cât și instanța de fond, au reținut în calitate de probe în probarea vinovăției acesteia, inclusiv, procesul verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional din 12.04.2025.

În plus, Completul atestă că în cazul dat în rezultatul administrării probelor, nu a fost influențată autenticitatea informaţiei obţinute în cadrul procesului contravențional în sensul art.94 alin.(2) din Codul de procedură penală, iar recurentul în acest sens nu a prezentat careva argumente și/sau probe corespunzătoare.

Prin urmare, argumentul recurentului că agentul constatator nu ar fi colectat sau administrat probe noi nu afectează legalitatea și temeinicia încadrării contravenției, iar aprecierea acțiunilor agentului constatator și a instanței de fond este corectă.

În concluzie Completul de judecată notează că, nici un motiv din cele indicate în dispozițiile normelor cuprinse la art.466 din Codul contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate, iar o hotărâre legală nu poate fi casată din motive formale. Astfel, reieșind din cele menționate, Completul de judecată consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul Nataliei Nicolaev și a menține hotărârea Judecătoriei Cimișlia din 30 iunie 2025 fără modificări.

Subsecvent, instanța de recurs conchide că, față de probele administrate în cauză prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar Nicolaev Natalia i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, propunând probe în dovedirea

susținerilor sale, însă în lipsa unor date obiective care ar pune la îndoială învinuirea adusă celui din urmă, Completul ajunge la concluzia că probele acuzării sunt pe măsură să ducă la respingerea recursului, totodată la menținerea fără modificări a soluției emise de prima instanță.

În situația dictată, ipotezele relevate de recurent certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, or argumentele invocate în acest sens nu sunt plauzibile, or agentul constatator la instrumentarea cauzei a oferit deplină eficiență juridică setului probator care a fost acumulat și prezentat instanței în susținerea vinovăției Nataliei Nicolaev în comiterea contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) din Codul contravențional.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c), art.474 din Codul contravențional, *Completul de judecată,*

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către Nicolaev Natalia.

Se menţine hotărârea judecătoriei Cimișlia din 30 iunie 2025, emisă în cauza la contestaţia înaintată de Nicolaev Natalia împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei asupra cauzei contravenționale seria/nr. MAI06 514045 din 17 aprilie 2025, în baza art. 47[1] alin. (1) din Codul contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul judecător judecător

Mironov Andrei Hudoba Valeri Colev Grigori